Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 26. júla 2017 [1]

Vec C-61/16 P

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)
proti

Giant (China) Co. Ltd

„Odvolanie – Dumping – Nariadenie (EÚ) č. 502/2013 – Dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 18 ods. 1 – Spolupráca – Pojem ‚potrebné informácie' – Žiadosť o individuálne zaobchádzanie – Riziko obchádzania"

I. Úvod

1. Táto vec sa týka odvolania, ktoré podalo European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), združenie zastupujúce záujmy európskych výrobcov bicyklov. Vo svojom odvolaní EBMA navrhuje, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 26. novembra 2015, Giant (China)/Rada [2] (ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým Všeobecný súd zrušil nariadenie Rady (EÚ) č. 502/2013 z 29. mája 2013 [3] (ďalej len „sporné nariadenie"), v rozsahu, v akom sa týkalo čínskeho výrobcu bicyklov – spoločnosti Giant (China) Co. Ltd. (ďalej len „Giant").

2. Združenie EBMA, podporované Radou Európskej únie a Európskou komisiou (ďalej spolu len „inštitúcie"), v podstate spochybňuje záver Všeobecného súdu v napadnutom rozsudku, podľa ktorého žiadny z dôkazov, ktoré predložila Rada, jej neumožňoval dospieť k záveru, aby v spornom nariadení odmietla uplatniť na spoločnosť Giant individuálne antidumpingové clo.

3. Prejednávaná vec predstavuje pre Súdny dvor príležitosť, aby poskytol spresnenia týkajúce sa uplatňovania článku 18 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [4] (ďalej len „základné nariadenie"), čo je ustanovenie upravujúce nedostatočnú spoluprácu strán pri antidumpingových prešetrovaniach, ako aj konkrétne pojem „potrebné informácie" uvedený v odseku 1 tohto článku.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 T-425/13, neuverejnený, EU:T:2015:896.

3 Nariadenie, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 990/2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, po predbežnom preskúmaní podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 153, 2013, s. 17).

4 Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51. V čase predmetného prešetrovania v prejednávanej veci boli ustanovenia upravujúce prijímanie antidumpingových opatrení Európskou úniou obsiahnuté v tomto nariadení č. 1225/2009.

II. Právny rámec

4. Podľa článku 2 ods. 8 a 9 základného nariadenia, ktoré sa týkajú stanovenia vývoznej ceny:

„8. Vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze z krajiny vývozu do Spoločenstva.

9. V prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou stranou, možno vývoznú cenu vytvoriť na základe ceny, za ktorú sú dovážané výrobky prvýkrát predané nezávislému kupujúcemu alebo ak výrobky nie sú ďalej predané nezávislému kupujúcemu, alebo nie sú predané v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.“

5. Podľa článku 18 základného nariadenia:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností. Ak sa zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, príslušné informácie sa neberú do úvahy a môžu byť využité dostupné skutočnosti. Zainteresované strany by mali byť upozornené na dôsledky odmietnutia spolupráce.

…

3. Ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností.

…“

III. Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné nariadenie

A. Postup, ktorý viedol k prijatiu sporného nariadenia

6. Okolnosti predchádzajúce sporu sú podrobne opísané v bodoch 1 až 25 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazujem. Pre potreby tohto konania len pripomínam, že 9. marca 2012 Komisia oznámila začatie predbežného preskúmania antidumpingových opatrení *ex offo*, ktoré uložila (a ktoré niekoľkokrát opätovne preskúmala) z dovozu bicyklov s pôvodom v Číne do Únie. [5]

7. Medzi skupinami čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí nahlásili, že uskutočnili vývoz počas obdobia prešetrovania (od 1. januára do 31. decembra 2011) do Únie, bola skupina zahŕňajúca aj spoločnosť Giant (ďalej len „skupina Giant“).

5 Viac podrobností pozri v bodoch 2 až 8 napadnutého rozsudku.

8. Jednou zo spoločností, ktoré boli súčasťou skupiny Giant, bola spoločnosť Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (ďalej len „GP“), spoločný podnik vytvorený skupinou Giant a spoločnosťou Jinshan Development and Construction (ďalej len „Jinshan“). [6] Keďže GP skončila všetky svoje činnosti v septembri 2011 a bola v likvidácii, skupina Giant požiadala Komisiu, aby vylúčila GP z prešetrovania.

9. Dňa 15. mája 2012 Komisia zaslala spoločnosti Giant formulár žiadosti o priznanie štatútu spoločnosti pôsobiacej v podmienkach trhového hospodárstva (ďalej len „štatút STH“) v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia. Informovala ju tiež o tom, že ak chcela získať štatút STH, musel byť formulár žiadosti o priznanie štatútu STH vyplnený všetkými prepojenými spoločnosťami so sídlom v Číne, vrátane spoločnosti GP, keďže táto spoločnosť vyrábala bicykle a bola najväčším vývozcom skupiny Giant do Únie počas obdobia, ktoré je predmetom prešetrovania.

10. V rámci výmeny viacerých listov počas prešetrovania, Komisia v podstate Giant informovala, že sa domnieva, že prostredníctvom spoločnosti GP bola skupina Giant prepojená so skupinou, ktorej súčasťou bola spoločnosť Jinshan (ďalej len „skupina Jinshan“), ktorej hlavné investície sa týkali výroby a predaja bicyklov. Podľa Komisie tak mala spoločnosť Giant vyplniť aj formulár žiadosti o štatút STH a odpovede v antidumpingovom dotazníku týkajúce sa subjektov, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan. Komisia ďalej informovala spoločnosť Giant o tom, že v prípade nepredloženia týchto formulárov a dotazníkov uplatní článok 18 základného nariadenia a zamietne žiadosť o štatút STH, ktorú podala skupina Giant. [7]

11. Počas prešetrovania Giant predložila formuláre žiadosti o štatút STH za šesť spoločností, ktoré boli súčasťou jej skupiny, medzi ktorými bola aj GP, a následne zaslala odpovede na antidumpingový dotazník za jedenásť spoločností jej skupiny, medzi ktorými bola aj GP, ktoré sa podieľali na výrobe a vývoze dotknutého výrobku, ako aj za šesť dcérskych predávajúcich spoločností, ktoré sídlia na území Únie. Viackrát však uviedla, že keďže bola len veľmi nepriamo prepojená so spoločnosťou Jinshan prostredníctvom spoločnosti GP, nebola povinná, ani nemala možnosť predložiť žiadosť o štatút STH a vyplniť antidumpingový dotazník za spoločnosť Jinshan a jej dcérske spoločnosti. [8]

12. Dňa 23. októbra 2012 Komisia informovala Giant o tom, že keďže nedostala žiadosť o štatút STH za spoločnosti, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan, nemohla vecne preskúmať žiadosť spoločnosti Giant o štatút STH. V dôsledku toho Komisia rozhodla uplatniť článok 18 ods. 1 základného nariadenia a nezohľadniť všetky informácie predložené spoločnosťou Giant v jej žiadosti o štatút STH ako celku.

13. Dňa 21. marca 2013 Komisia informovala spoločnosť Giant o tom, že mala v úmysle použiť uvedený článok 18 ods. 1 a založiť svoje závery na dostupných skutočnostiach, a to aj na účely stanovenia vývoznej ceny, pretože pre nedostatok úplných informácií o všetkých osobách v spojení so spoločnosťou GP nebolo možné vykonať primerané a spoľahlivé výpočty vývoznej ceny, a teda stanoviť individuálne dumpingové rozpätie pre spoločnosť GP, a v dôsledku toho pre skupinu Giant ako celok.

B. Sporné nariadenie

14. Dňa 5. júna 2013 Rada prijala sporné nariadenie. V odôvodneniach 63 a 64 tohto nariadenia Rada zamietla žiadosť o štatút STH, ktorú predložila skupina Giant z dôvodu veľmi nedostatočnej odpovede, zaslanej touto skupinou na žiadosti Komisie o informácie. Rada uviedla, že odmietnutie skupiny Giant poskytnúť všetky potrebné informácie o štruktúre skupiny viedlo k uplatneniu článku 18 ods. 1 základného nariadenia a k zamietnutiu tejto žiadosti.

6 Pozri bod 14 napadnutého rozsudku, v ktorom sú spresnené kontrolné štruktúry spoločnosti GP.

7 Pozri body 15 a 17 napadnutého rozsudku.

8 Pozri body 16, 18 až 20, 22 a 24 napadnutého rozsudku.

15. Okrem toho v odôvodneniach 131 až 141 sporného nariadenia Rada tiež uviedla, že článok 18 ods. 1 základného nariadenia sa uplatnil na účely stanovenia vývoznej ceny spoločnosti Giant.

16. Rada uviedla, že Giant odmietla poskytnúť útvarom Komisie potrebné informácie o štruktúre skupiny a základné údaje súvisiace s produkciou, vývozným objemom predaja a cenami dotknutého výrobku pri vývoze do Únie, ktoré dosiahla skupina Jinshan počas obdobia prešetrovania. Prešetrovaním sa potvrdilo, že jedna z dcérskych spoločností skupiny Giant, t. j. GP, bola spojená so skupinou Jinshan prostredníctvom spoluvlastníctva a štrukturálnych a manažérskych väzieb a že skupina Jinshan bola zapojená do výroby a predaja dotknutého výrobku v Číne. Keďže spoločnosti tvoriace súčasť skupiny Jinshan nezaslali vyplnený formulár žiadosti o štatút STH ani odpovede na antidumpingový dotazník späť, Rada nemohla posúdiť, do akej miery výroba a predaj príslušného výrobku skupiny Jinshan Group mali vplyv na stanovovanie vývoznej ceny, pokiaľ ide o GP, a v dôsledku toho aj pre Giant, ako aj celú skupinu. Podľa Rady bolo teda nemožné uskutočniť úplné a spoľahlivé výpočty vývoznej ceny, a teda získať určenie individuálneho rozpätia pre GP a v dôsledku toho pre skupinu Giant ako celok. [9]

17. V odpovedi na tvrdenie spoločnosti Giant, podľa ktorého v každom prípade neexistovalo žiadne riziko obchádzania akýchkoľvek potenciálnych antidumpingových opatrení, keďže spoločnosť GP, ktorá predstavovala jediné prepojenie medzi týmito dvoma skupinami, skončila svoju činnosť v septembri 2011, Rada uviedla, že na konci prešetrovaného obdobia spoločnosť GP stále existovala ako subjekt, a výrobná činnosť preto mohla byť obnovená v ktoromkoľvek momente v budúcnosti. [10]

18. Sporné nariadenie tak zachovalo sadzbu konečného antidumpingového cla, pokiaľ ide o spoločnosť Giant 48,5 %, ktorá sa uplatňovala na všetkých čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorým sa odmietlo individuálne zaobchádzanie.

IV. Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

19. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. augusta 2013 Giant podala žalobu, ktorej cieľom bolo zrušenie sporného nariadenia. Na podporu svojej žaloby Giant uviedla osem žalobných dôvodov. V napadnutom rozsudku však Všeobecný súd preskúmal len tri žalobné dôvody. [11]

20. Na úvod Všeobecný súd uviedol, že Rada odmietla priznať spoločnosti Giant individuálne zaobchádzanie na základe dvoch skutočností: jednak nedostatku úplných informácií o všetkých osobách spojených so spoločnosťou GP – konkrétne o spoločnostiach skupiny Jinshan – čo podľa Rady znemožnilo stanoviť vývoznú cenu skupiny Giant, a teda individuálne dumpingové rozpätie pre túto skupinu, a jednak existencii nevyhnutného rizika obchádzania antidumpingových opatrení. Za týchto okolností sa Všeobecný súd rozhodol preskúmať najskôr žalobné dôvody týkajúce sa týchto dvoch aspektov.

21. Pokiaľ ide o prvý aspekt, Všeobecný súd konštatoval, že na základe informácií poskytnutých spoločnosťou Giant mala Rada k dispozícii informácie potrebné na výpočet spoľahlivej vývoznej ceny pre skupinu Giant, a teda na stanovenie individuálneho dumpingového rozpätia a individuálneho antidumpingového cla pre túto skupinu. Podľa Všeobecného súdu sa Rada teda dopustila pochybenia,

9 Pozri odôvodnenia 131 až 135 sporného nariadenia.

10 Pozri odôvodnenie 137 sporného nariadenia.

11 Ide o prvú časť tretieho žalobného dôvodu a piaty žalobný dôvod, a okrem toho o siedmy žalobný dôvod predložené spoločnosťou Giant pred Všeobecným súdom. Pozri najmä body 46 až 51 napadnutého rozsudku.

keď uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia na spoločnosť Giant a keď založila svoje závery, pokiaľ ide o vývoznú cenu skupiny Giant, na dostupných skutočnostiach.[12] Všeobecný súd následne zamietol tvrdenia predložené Radou, podľa ktorých Giant počas konania poskytovala nepravdivé alebo zavádzajúce informácie.[13]

22. Pokiaľ ide o druhý aspekt, Všeobecný súd rozhodol, že za okolností prejednávanej veci sa Rada nemôže odvolávať na riziko obchádzania, aby tak odôvodnila odmietnutie uplatniť na spoločnosť Giant individuálne antidumpingové clo.[14]

23. Všeobecný súd teda dospel k záveru, že žiadna zo skutočností uvádzaných Radou jej neumožňovali zamietnuť poskytnutie individuálneho zaobchádzania pre spoločnosť Giant, a v dôsledku toho zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týkalo tohto vyvážajúceho výrobcu bez toho, aby preskúmal ostatné predložené žalobné dôvody.

V. Návrhy účastníkov konania

24. EBMA svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, rozhodol vo veci samej a zamietol žalobu o neplatnosť alebo vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol vo veci samej o žalobe o neplatnosť. EBMA tiež navrhuje, aby Súdny dvor uložil spoločnosti Giant povinnosť nahradiť trovy, ktoré vynaložila v odvolacom konaní a v súlade s jej vedľajším účastníctvom pred Všeobecným súdom.

25. Giant navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil odvolanie za zjavne neprípustné a/alebo zjavne nedôvodné a v dôsledku toho zamietol odvolanie odôvodneným uznesením v celom rozsahu, a v každom prípade zamietol odvolanie ako neprípustné a/alebo ako nedôvodné a zaviazal EBMA na náhradu trov tohto konania.

26. Vo svojich vyjadreniach k odvolaniam podaných na základe článku 172 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, Rada a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, rozhodol vo veci samej a zamietol žalobu o neplatnosť alebo vrátil vec Všeobecnému súdu, aby vo veci samej rozhodol o žalobe o neplatnosť. Rada a Komisia napokon navrhujú, aby Súdny dvor uložil skupine Giant povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili tieto dve inštitúcie pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom.

VI. Analýza

27. EBMA na podporu svojho odvolania uvádza tri odvolacie dôvody, ktoré podporujú Rada a Komisia.

28. Prvé dva odvolacie dôvody, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sú založené na viacerých nesprávnych právnych posúdeniach pri uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia. V tejto súvislosti EBMA Všeobecnému súdu tiež vytýka, že prekročil svoju právomoc súdneho preskúmania. EBMA vo svojom treťom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia vo svojej analýze týkajúcej sa neexistencie rizika obchádzania.

12 Body 56 až 70 a 77 napadnutého rozsudku.

13 Body 71 až 76 napadnutého rozsudku.

14 Body 79 až 90 napadnutého rozsudku.

A. O prvom a druhom odvolacom dôvode

1. Zhrnutie argumentácie účastníkov konania

29. Svojimi prvými dvoma odvolacími dôvodmi, ktoré podporujú inštitúcie, EBMA napáda preskúmanie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 56 až 78 napadnutého rozsudku. V rámci týchto dvoch odvolacích dôvodov EBMA v podstate uvádza štyri výhrady, z ktorých prvé tri sú založené na nesprávnom uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia, a štvrtá[15] je založená na tom, že Všeobecný súd prekročil svoju právomoc súdneho preskúmania.

30. Po prvé EBMA Všeobecnému súdu vytýka, že použil nesprávne právne posúdenie pri svojom preskúmaní, ako Rada uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia v spornom nariadení.

31. Podľa EBMA môžu inštitúcie použiť „dostupné skutočnosti“ podľa článku 18 ods. 1 a 3 základného nariadenia tromi spôsobmi: „celkovo“, s ohľadom na všetky informácie a údaje predložené účastníkom konania; s ohľadom na všetky kompletné informácie či údaje ako žiadosť o štatút STH alebo žiadosť o individuálne zaobchádzanie, alebo len s ohľadom na určité aspekty všetkých informácií alebo údajov.

32. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd však údajne vychádzal z nesprávneho predpokladu, že Rada uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia na vývozné ceny spoločnosti Giant s ohľadom na všetky kompletné informácie (situácia, ktorá zodpovedá druhému z troch prípadov opísaných v predchádzajúcom bode). Naopak Rada uplatnila článok 18 na skupinu Giant „celkovo“ z dôvodu jej odmietnutia poskytnúť úplné informácie týkajúce sa jej štruktúry, a informácie týkajúce sa najmä všetkých vzťahov, ktoré v dôsledku prepojenia cez spoločnosť GP existujú medzi spoločnosťami skupiny Giant a spoločnosťami skupiny Jinshan. Toto odmietnutie údajne bránilo inštitúciám v tom, aby získali presný obraz o identite subjektu, ktorý spolupracoval.

33. Komisia podporuje tvrdenia v tomto odvolacom dôvode a uvádza, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho výkladu sporného nariadenia, keď rozhodol, že uplatňovanie článku 18 ods. 1 základného nariadenia sa nevzťahovalo na stanovenie subjektu, ktorý bol skutočným vývozcom, ale na neskoršiu otázku stanovenia vývoznej ceny.

34. Po druhé EBMA Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení spolupráce spoločnosti Giant v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Všeobecný súd mal rozhodnúť, že Giant nespolupracovala na prešetrovaní, pretože neposkytla minimálnu úroveň informácií, ktoré by inštitúciám umožnili nadobudnúť presný obraz o činnostiach všetkých spoločností prepojených s touto skupinou, ktoré sa podieľali na výrobe a predaji dotknutého výrobku. Na rozdiel od názoru Všeobecného súdu sa relevantnosť prepojenia existujúceho medzi skupinou Giant, spoločnosťou GP a skupinou Jinshan neobmedzovala na obchodovanie týkajúce sa priameho predaja. Bez základných minimálnych informácií neboli inštitúcie schopné posúdiť relevantnosť zapojenia sa skupiny Jinshan, a najmä možné spôsoby, akými táto skupina mohla ovplyvniť činnosti spoločnosti GP a tým skupiny Giant. Ako príklad EBMA poukazuje na možnú existenciu dohôd o rozdelení trhu alebo spoločnej cenovej politiky medzi skupinami Giant a Jinshan, ktoré nevyplývali z tabuliek týkajúcich sa predaja alebo konsolidovaných závierok predložených počas prešetrovania spoločnosťou Giant, ale bolo ich možné zistiť na základe porovnania všetkých údajov od všetkých spoločností. Rada toto tvrdenie podporuje.

35. Po tretie EBMA tvrdí, že v napadnutom rozsudku bolo Komisii nesprávne uložené nadmerné dôkazné bremeno, podľa ktorého mala preukázať potrebnosť požadovaných základných minimálnych informácií, ktoré sa týkali prepojených spoločností podieľajúcich sa na výrobe alebo predaji dotknutého výrobku. Existencia vzťahu a takejto účasti sú pritom dostatočné na to, aby bola odpoveď na

15 Táto výhrada predstavuje v skutočnosti samostatný odvolací dôvod.

antidumpingový dotazník považovaná za „potrebnú“ informáciu v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Komisia toto tvrdenie podporuje a uvádza, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 18 základného nariadenia Všeobecný súd obrátil dôkazné bremeno a poskytol „zvýhodnenie“ podnikom, ktoré sa rozhodnú, že plne nevyhovejú žiadostiam Komisie počas antidumpingového prešetrovania.

36. Po štvrté EBMA podporované inštitúciami Všeobecnému súdu v podstate vytýka, že nahradil inštitúcie tým, že vyvodil závery z predložených čiastočných dôkazov, čím porušil širokú mieru voľnej úvahy, ktorú majú uvedené inštitúcie.

37. V tejto súvislosti Rada uvádza, že zváženie potrebnosti informácií a ich posúdenie sú zložité operácie a že inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri výbere informácií, ktoré zvážia v antidumpingovom prešetrovaní ako relevantné. Rada tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval zjavnú povahu prípadu nesprávneho posúdenia skutkového stavu, a konkrétne neuplatnil test vierohodnosti rozvinutý judikatúrou. Najmä nepreskúmal, či dôkazy predložené skupinou Giant boli dostatočné na prijatie záveru, že inštitúcie počas prešetrovania nevykonali dostatočne spoľahlivé posúdenie. Komisia uvádza, že len jej prináleží určiť, ktoré informácie sú „potrebné“ a aké sú dôsledky nepredloženia takých informácií. Všeobecnému súdu neprináleží vykonať opätovné prešetrovanie alebo nahradiť posúdenie inštitúcií svojím vlastným posúdením.

38. Giant tvrdí, že prvý a druhý odvolací dôvod sú neprípustné, pretože sa týkajú posúdenia skutkového stavu, ktoré vykonal Všeobecný súd, pričom toto preskúmanie neprináleží do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania. Subsidiárne tvrdí, že odvolacie dôvody predložené EBMA treba po meritórnej stránke zamietnuť.

2. Posúdenie

a) O prípustnosti odvolania

39. Najprv je potrebné preskúmať prípustnosť prvých dvoch odvolacích dôvodov, ktoré spochybňuje spoločnosť Giant.

40. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora len Všeobecný súd má právomoc konštatovať a zisťovať skutkový stav a v zásade skúmať dôkazy, ktoré uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. S výnimkou prípadu skreslenia preto posúdenie skutkových okolností a dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora. Pokiaľ však Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho Všeobecný súd vyvodil. [16]

41. V prejednávanej veci EBMA v rámci svojich prvých dvoch odvolacích dôvodov Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Po prvé uplatnil nesprávne právne posúdenie pri posúdení založenom na tomto ustanovení, po druhé nesprávne posúdil spoluprácu spoločnosti Giant vzhľadom na toto ustanovenie a po tretie uložil Komisii nadmerné dôkazné bremeno. Po štvrté EBMA vytýka Všeobecnému súdu, že prekročil svoju právomoc preskúmania tým, že nezohľadnil mieru voľnej úvahy, ktorú majú inštitúcie. Treba konštatovať, že všetky tieto výhrady patria bezpochyby medzi právne otázky, ktoré samy osebe podliehajú preskúmaniu Súdneho dvora.

16 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. januára 2017, Timab Industries a CFPR/Komisia, (C-411/15 P, EU:C:2017:11, bod 89 a citovaná judikatúra).

42. Keďže výhrady uvedené v rámci prvých dvoch odvolacích dôvodov sa netýkajú posúdenia skutkového stavu, ktoré vykonal Všeobecný súd, no vzťahujú sa na porušenie práva, treba tieto výhrady považovať za prípustné. V rozsahu, v akom však výhrady predložené združením EBMA alebo inštitúciami v rámci prvých dvoch odvolacích dôvodov obsahujú tvrdenia týkajúce sa posúdenia skutkových okolností, ako ich posúdil Všeobecný súd, treba tieto tvrdenia považovať za neprípustné.

b) O veci samej

1) O prvých troch výhradách založených na nesprávnom uplatnení článku 18 ods. 1 základného nariadenia

i) O článku 18 ods. 1 základného nariadenia a o pojme „potrebná informácia“

43. Článok 18 ods. 1 základného nariadenia s názvom „Odmietnutie spolupráce“ inštitúciám umožňuje, aby rozhodli na základe dostupných skutočností, ak ktorákoľvek dotknutá osoba odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania. Možnosť využiť dostupné skutočnosti sa uplatní aj v tom prípade, ak ktorákoľvek dotknutá osoba poskytne nepravdivé alebo zavádzajúce informácie. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že tieto štyri podmienky sú alternatívne, pričom, ak je čo i len jedna z nich splnená, inštitúcie môžu založiť svoje predbežné alebo konečné zistenia na dostupných skutočnostiach [17].

44. V prvom rade treba uviesť, že ako vyplýva zo znenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia, toto ustanovenie sa má považovať za prebratie článku 6.8 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 [18] do práva Únie, so zreteľom na ktorý sa musí v čo najväčšej možnej miere vykladať. [19]

45. Ďalej treba uviesť, že prejednávaná vec sa týka prvej z uvedených štyroch podmienok umožňujúcich, aby na základe článku 18 ods. 1 základného nariadenia inštitúcie použili dostupné skutočnosti. Ako totiž vyplýva z bodov 14 až 16 a 21 vyššie, v spornom nariadení Rada uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia z dôvodu neposkytnutia informácií spoločnosťou Giant, ktoré Rada považovala za potrebné, a Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie z dôvodu nesprávneho uplatnenia uvedeného ustanovenia v tejto súvislosti.

46. Za týchto okolností treba konštatovať, že základné nariadenie (ani žiadne iné ustanovenie práva Únie) neobsahuje definíciu pojmu „potrebné informácie“. Ani samotný Súdny dvor nemal doposiaľ príležitosť zaoberať sa týmto pojmom. Rozhodovacia prax orgánov WTO, ktorá bola prebratá judikatúrou Všeobecného súdu, poskytuje aspoň užitočné usmernenia na určenie základných charakteristík tohto pojmu.

17 Pozri v tejto súvislosti bod 44 rozsudku z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada (T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271). Táto formulácia bola prevzatá vo viacerých rozsudkoch Všeobecného súdu, ako aj v napadnutom rozsudku (pozri bod 61).

18 Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189 (ďalej len „antidumpingová dohoda“). Táto dohoda je uvedená v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marrákeši 15. apríla 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Znenie článku 6.8 antidumpingovej dohody znie:
„V prípadoch, keď hociktorý zúčastnený člen alebo zúčastnená strana odmietne prístup k nutnej informácii alebo ju inak neposkytne v rámci primeraného obdobia, alebo výrazne bráni prešetreniu, možno na základe dostupných faktov uskutočniť predbežné alebo konečné, kladné alebo záporné rozhodnutia.“

19 V tejto súvislosti pozri podrobnejšie body 34 až 37 mojich návrhov v spojených veciach Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2016:928), ako aj citovanú judikatúru. Pozri najmä rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 44 až 46 a citovaná judikatúra). Pokiaľ ide konkrétnejšie o vzťah medzi článkom 18 ods. 1 základného nariadenia a článkom 6.8 antidumpingovej dohody, pozri rozsudky zo 4. marca 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Rada (T-409/06, EU:T:2010:69, bod 103), ako aj z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada (T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271, bod 40).

47. Osobitná skupina zriadená v rámci WTO tak uviedla, že rozhodnutie považovať či nepovažovať informáciu za potrebnú v zmysle článku 6.8 antidumpingovej dohody sa musí prijať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prešetrovania, a nie všeobecným spôsobom. [20] Určité informácie, ktoré môžu mať rozhodujúci význam v niektorom prešetrovaní, teda nemusia mať rovnaký význam v inom. Z toho vyplýva, že potrebnosť informácií sa musí preskúmať samostatne a konkrétne v každom jednotlivom prípade.

48. Táto osobitná skupina tiež uviedla, že za potrebnú treba v zmysle toho istého ustanovenia považovať konkrétnu informáciu, ktorú účastník konania má a požaduje ju inštitúcia poverená antidumpingovým prešetrovaním na to, aby mohla vykonať svoje rozhodnutie. [21]

49. Ako vyplýva z bodu 44 vyššie, to isté platí na účely výkladu pojmu „potrebné informácie“ v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Vymedzenie tohto pojmu však nemôže nezohľadňovať usporiadanie antidumpingového konania, ako ho upravuje základné nariadenie.

50. V tejto súvislosti treba totiž uviesť, že hoci v rámci základného nariadenia prináleží Komisii ako prešetrovaciemu orgánu, aby najmä určila, či výrobok, ktorého sa týka antidumpingové konanie, je predmetom dumpingu, a teda že tejto inštitúcii neprináleží, aby sa zbavila časti dôkazného bremena, ktoré v tejto súvislosti nesie, nič to nemení na skutočnosti, že toto nariadenie nedáva Komisii právomoc prešetrovania, ktorá by jej umožnila donútiť spoločnosti, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie. Za týchto podmienok sú inštitúcie v antidumpingových konaniach odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán. Spolupráca týchto strán, a najmä ich odpovede na dotazník stanovený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia sú pre priebeh antidumpingového konania nevyhnutné. [22]

51. Okrem toho z článku 18 ods. 6 základného nariadenia vyplýva, že ak ktorákoľvek dotknutá osoba nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, môže sa táto osoba nachádzať v menej priaznivej situácii, ako by to bolo v prípade, ak by spolupracovala.

52. Z týchto úvah vyplýva, že pri uplatňovaní článku 18 ods. 1 základného nariadenia, a najmä pri výklade pojmu „potrebné informácie“ v zmysle tohto ustanovenia treba zohľadniť odlišné požiadavky.

53. Na jednej strane treba zabezpečiť, aby dotknuté osoby skutočne a plne spolupracovali na prešetrovaní tým, že budú konať podľa svojich najlepších schopností [23] a nebudú brániť prešetrovaniu. Z tohto pohľadu musia poskytnúť všetky informácie, ktoré majú a ktoré inštitúcie považujú za potrebné na vykonanie svojich zistení. Negatívne dôsledky, ktorým môže byť vystavená dotknutá osoba v prípade chybnej alebo čiastočnej spolupráce – v tom zmysle, že sa môže nachádzať v menej výhodnej situácii, než v akej by bola, keby plne spolupracovala na prešetrovaní – musia fungovať na povzbudenie k úplnej a jednoznačnej spolupráci počas prešetrovania.

20 Pozri správu osobitného výboru pripravenú v rámci WTO, nazvanú „Kórea – Antidumpingové clá na dovoz niektorých druhov papiera z Indonézie“ (WT/DS 312/R), prijatú 28. októbra 2005, bod 7.43. V tejto súvislosti pozri tiež rozsudok Všeobecného súdu z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada (T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271, bod 46).

21 Pozri správu osobitného výboru pripravenú v rámci WTO, nazvanú „Európske spoločenstvá – antidumpingové opatrenia týkajúce sa chovného lososa z Nórska“ (WT/DS 337/R), prijatú 15. januára 2008, bod 7.343. V tejto súvislosti pozri tiež rozsudok Všeobecného súdu z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada (T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271, bod 46).

22 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62, bod 87). Pokiaľ ide o postup obchádzania, pozri analogicky rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 32).

23 Pokiaľ ide o požiadavku, aby dotknuté osoby pri poskytovaní potrebných informácií inštitúciám konali podľa svojich najlepších schopností, pozri znenie článku 18 ods. 3 základného nariadenia *in fine*. Pozri v tejto súvislosti aj bod 5 prílohy II antidumpingovej dohody.

54. Na druhej strane však inštitúcie nemôžu od dotknutej osoby vyžadovať, aby poskytla informácie, ktoré zjavne nie sú potrebné na vykonanie ich zistení alebo ktoré táto osoba nie je schopná predložiť, hoci požiadavka konať podľa svojich najlepších schopností ukladá dotknutým osobám povinnosť vynaložiť zvýšené úsilie. [24]

55. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba posúdiť, ako tvrdí EBMA podporované inštitúciami, či analýza Všeobecného súdu uvedená v napadnutom rozsudku má vady spočívajúce v porušení článku 18 ods. 1 základného nariadenia.

ii) Posúdenie analýzy Všeobecného súdu

56. Z bodu 47 vyššie vyplýva, že určenie potrebnosti informácie a v dôsledku toho uplatnenie článku 18 ods. 1 základného nariadenia inštitúciami sa musia posúdiť so zreteľom na osobitné okolností každého prešetrovania. S cieľom preskúmať analýzu vykonanú Všeobecným súdom v napadnutom rozsudku je preto potrebné prihliadať na osobitné okolnosti tejto veci.

57. V prejednávanej veci je nesporné, že skupiny Giant a Jinshan sa museli počas daného obdobia prešetrovania považovať za prepojené prostredníctvom ich spoločného podniku GP. [25] Ako konštatoval Všeobecný súd, počas tohto obdobia predstavovala spoločnosť GP jediné prepojenie medzi týmito dvoma skupinami. [26] Toto prepojenie však malo byť zrušené, keďže obchodný podiel skupiny Giant v spoločnosti GP bol v tom čase predmetom prevodu, a skutočne bolo pred prijatím sporného nariadenia zrušené. [27] Okrem tohto prepojenia, ktoré bolo možné kvalifikovať ako horizontálne, pretože aj skupina Jinshan pôsobila v oblasti výroby bicyklov, obe skupiny predstavovali počas relevantného obdobia dva rôzne subjekty.

58. Označenie oboch skupín ako prepojených osôb viedlo Komisiu v súlade s jej praxou k tomu, aby požiadala skupinu Giant o vyplnenie formulára žiadosti o štatút STH a následne antidumpingového dotazníka za spoločnosť Jinshan a za všetky spoločnosti, ktoré patrili do jej skupiny. [28]

59. Počas konania Giant však tvrdila, že z dôvodu nepriamej povahy jej prepojenia so skupinou Jinshan, ktorá sa obmedzovala na majetkový podiel v spoločnom podniku GP, nebolo potrebné, aby poskytla takéto informácie, a že v každom prípade nemohla vyplniť žiadosť o štatút STH za tento podnik, a v dôsledku toho antidumpingové dotazníky za všetky spoločnosti, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan.

60. Ako však konštatoval Všeobecný súd v napadnutom rozsudku [29], spoločnosť Giant poskytla úplné informácie vo vzťahu ku všetkým spoločnostiam, ktoré boli súčasťou jej skupiny, vrátane spoločnosti GP, a poskytla tiež informácie týkajúce sa skupiny Jinshan. Konkrétne poskytla konsolidované závierky skupiny Jinshan. Všeobecný súd dospel k presvedčeniu, že tieto dokumenty umožnili identifikovať všetky spoločnosti, ktoré boli súčasťou tejto skupiny a vyvodiť z toho, v spojení s inými informáciami, že medzi spoločnosťami, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan, iba spoločný podnik GP obchodoval počas daného obdobia prešetrovania so skupinou Giant.

24 Pozri v tejto súvislosti, pokiaľ ide o článok 6.8 antidumpingovej dohody, úvahy uvedené v bodoch 7.244 a 7.245 správy osobitnej skupiny zriadenej v rámci WTO, nazvanej „Egypt – konečné antidumpingové opatrenia na dovoz oceľových výstuží z Turecka“ (WT/DS 211/R), prijaté 1. októbra 2002.

25 Článok 2 ods. 1 štvrtý pododsek základného nariadenia odkazuje – na účely určenia, či sú dve strany prepojené – na vymedzenie pojmu „osoby, ktoré sú v prepojení“, ktorý je uvedený v článku 143 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3). Táto definícia je tiež relevantná pre stanovenie existencie „koncentrácie“ na účely stanovenia vývoznej ceny v zmysle článku 2 ods. 9 základného nariadenia. Formulár žiadosti o štatút STH a antidumpingový dotazník preberajú túto definíciu „prepojené osoby“.

26 Pozri bod 89 napadnutého rozsudku.

27 Tamže.

28 Pozri predchádzajúcu poznámku pod čiarou. Pozri tiež body 10 a 11 vyššie a body 14 až 17 napadnutého rozsudku.

29 Body 63 až 66 napadnutého rozsudku.

61. Giant navyše predložila vyhlásenie predstavenstva spoločnosti Jinshan, ktoré potvrdzovalo, že jediné prepojenie medzi ňou a touto spoločnosťou spočívalo v spoločnom podniku GP a že Jinshan ani žiadna z jej dcérskych spoločností nemala nijaké iné prepojenie so spoločnosťou Giant. [30]

62. Za týchto okolností Všeobecný súd dospel k záveru, že použitím dostupných skutočností na účely stanovenia vývoznej ceny spoločnosti Giant sa Rada dopustila porušenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia.

63. EBMA tvrdí, že tento záver je nesprávny.

64. Po prvé Všeobecnému súdu vytýka, že nedospel k rozhodnutiu, že Rada uplatnila článok 18 základného nariadenia na skupinu Giant „celkovo“ z toho dôvodu, že odmietla poskytnúť minimálne základné informácie týkajúce sa jej štruktúry.

65. V tejto súvislosti treba však uviesť, že výklad článku 18 ods. 1 základného nariadenia, ako ho navrhuje EBMA, t. j. zhrnutý v bode 31 vyššie, podľa ktorého inštitúcie môžu uplatniť toto ustanovenie tromi odlišnými spôsobmi, nemá žiadnu oporu v znení tohto ustanovenia ani v nijakom inom ustanovení základného nariadenia, ako ani v judikatúre súdov Únie. Nenachádza oporu ani v rozhodovacej praxi orgánov WTO týkajúcej sa článku 6.8 antidumpingovej dohody.

66. Naopak, na rozdiel od tvrdenia združenia EBMA, z viacerých dôkazov vyplýva, že v prejednávanej veci inštitúcie použili dostupné skutočnosti podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia výslovne na účely stanovenia vývoznej ceny skupiny Giant.

67. Na jednej strane Komisia v liste z 21. marca 2013 uvedenom v bode 13 týchto návrhoch totiž spoločnosti Giant oznámila úmysel použiť článok 18 ods. 1 a založiť svoje závery na dostupných skutočnostiach, a to najmä na účely stanovenia vývoznej ceny. Na druhej strane z odôvodnenia 131 sporného nariadenia výslovne vyplýva, že „preto sa v súvislosti s vývoznou cenou použil článok 18 ods. 1 základného nariadenia“.

68. Okrem toho, ako vyplýva z bodov 47 a 48 týchto návrhoch, potrebná povaha informácie sa nemá posudzovať vo všeobecnosti alebo „celkovo“, ale vo vzťahu k zisteniu, ktoré musí orgán poverený prešetrovaním preukázať, t. j. v prejednávanej veci vo vzťahu k stanoveniu vývoznej ceny.

69. Je samozrejme nevyhnutné, aby inštitúcie Únie už na začiatku prešetrovania získali určité všeobecné informácie týkajúce sa spoločností prepojených s vyvážajúcimi výrobcami, aby tak mohli určiť skutočný „okruh“ týchto vyvážajúcich výrobcov, a to bez toho, aby museli odôvodniť, že sú tieto informácie potrebné na prijatie rozhodnutia podľa základného nariadenia.

70. Ako však bolo uvedené v bode 60 vyššie, v prejednávanej veci Všeobecný súd konštatoval, že okrem úplných údajov týkajúcich sa dcérskych spoločností patriacich do skupiny Giant, táto spoločnosť poskytla informácie, ktoré umožnili určiť všetky spoločnosti skupiny Jinshan, ako aj všetky obchody, ku ktorým došlo medzi skupinami Jinshan a Giant v relevantnom období. Za týchto podmienok EBMA nemôže dôvodne tvrdiť, že Giant nepredložila minimálne základné informácie vo vzťahu ku skupine Jinshan. [31]

30 Pozri bod 67 napadnutého rozsudku.

31 Táto vec sa teda líši od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada (T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271). V danom rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že inštitúcie sa nedopustili pochybenia, keď použili dostupné skutočnosti podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia, pričom ako dôvod uviedli neoznámenie názvu dvoch dcérskych spoločností danej skupiny, čo znamenalo, že táto skupina neposkytla úplné a spoľahlivé informácie bez akýchkoľvek pochybností, pokiaľ ide o presné zloženie celej skupiny spoločností (pozri bod 49 daného rozsudku).

71. Za týchto okolností treba podľa môjho názoru zamietnuť výhradu predloženú združením EBMA založenú na tom, že Všeobecný súd nevzal do úvahy to, že Rada uplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia na skupinu Giant „celkovo“.

72. Po druhé EBMA spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu, pokiaľ ide o spoluprácu spoločnosti Giant na prešetrovaní. EBMA v podstate tvrdí, že Všeobecný súd dôvodne rozhodol, že uplatnenie článku 18 ods. 1 základného nariadenia na spoločnosť Giant bolo opodstatnené z dôvodu nedostatočnej spolupráce zo strany tejto spoločnosti.

73. V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako som uviedol v bode 57 vyššie, že okrem tohto prepojenia existujúceho medzi skupinami Giant a Jinshan prostredníctvom spoločnosti GP, obe skupiny predstavovali dva rôzne subjekty, ba dokonca vzájomne si konkurujúce skupiny. To je dôvod, pre ktorý Giant v priebehu vyšetrovania tvrdila, keď ju Komisia požiadala o predloženie formulára žiadosti o štatút STH a antidumpingového dotazníka za spoločnosť Jinshan a spoločnosti patriace do jej skupiny, že nebola schopná poskytnúť tieto informácie.

74. Zo spisu vyplýva, že Komisia riadne nezohľadnila, že Giant sa odvolávala na svoju neschopnosť poskytnúť požadované informácie. Komisia trvala naopak na tom, že bolo potrebné, aby Giant odpovedala na tieto dotazníky za skupinu Jinshan a spoločnosti tejto skupiny, pričom uviedla, že uplatní článok 18 ods. 1 základného nariadenia, ak sa jej žiadostiam nevyhovie.

75. Je pritom nepochybné, že uvedené dotazníky obsahovali veľmi presné otázky. Na vyplnenie týchto dotazníkov náležitým spôsobom je nevyhnutné mať prístup k mimoriadne podrobným údajom obchodnej povahy, ktoré majú často dôverný charakter. Podnik pritom nemá (a podľa pravidiel hospodárskej súťaže ani nesmie mať) prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa konkurenčnej skupiny. Za týchto okolností, hoci nie je vylúčené, že Giant si mohla niektoré z požadovaných informácií týkajúcich sa spoločnosti Jinshan a jej skupiny obstarať, nemohla disponovať všetkými informáciami potrebnými na vyplnenie požadovaných formulárov za spoločnosť Jinshan a jej skupinu.

76. Ako som uviedol vyššie [32], v antidumpingovom prešetrovaní sú dotknuté osoby povinné skutočne a plne spolupracovať na prešetrovaní tým, že budú konať podľa svojich najlepších schopností. Musia najmä poskytnúť všetky informácie, *ktoré majú* a ktoré inštitúcie považujú za potrebné na vykonanie svojich zistení. Uplatnenie článku 18 ods. 1 základného nariadenia sa však musí posudzovať samostatne v každom jednotlivom prípade so zreteľom na okolnosti danej veci.

77. Prejednávaná vec sa však vyznačuje neobvyklou situáciou, v ktorej: po prvé vzťah medzi prepojenými osobami je horizontálny, po druhé spoločný podnik, ktorý predstavoval jediné existujúce prepojenie medzi týmito osobami, sa v tom čase prevádzal, takže toto prepojenie malo byť zrušené, po tretie dotknutá osoba plne spolupracovala na prešetrovaní, ktoré sa jej týkalo, a poskytla aj informácie týkajúce sa osoby, ktorá s ňou bola prepojená, a po štvrté tvrdila, že nemôže poskytnúť veľmi podrobné informácie požadované inštitúciami týkajúce sa osoby, ktorá s ňou bola prepojená.

78. V takejto situácii sa domnievam, že inštitúcie mali zohľadniť to, že sa Giant odvolávala na nemožnosť poskytnúť požadované informácie a mali prípadne objasniť, aké konkrétne informácie nevyhnutne potrebovali, aby mohli vykonať svoje zistenia. Ďalej mali preskúmať, akým spôsobom mohla Giant tieto informácie poskytnúť, keby konala podľa svojich najlepších schopností.

79. V tejto súvislosti na jednej strane poukazujem na to, že vo všeobecnosti prináleží inštitúciám, aby oznámili osobám dotknutým prešetrovaním informácie, ktoré majú poskytnúť. [33]

32 Pozri body 47, 48, 53 a 54.

33 Pozri v tejto súvislosti bod 1 prílohy II antidumpingovej dohody, ktorý najmä stanovuje, že orgány poverené prešetrovaním by mali oznámiť osobám dotknutým prešetrovaním „informácie požadované od ktorejkoľvek zúčastnenej strany“.

80. Po druhé treba konštatovať, že v bode 69 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že Rada vo svojich písomných vyjadreniach ani na pojednávaní nespresnila, aké doplňujúce informácie vo vzťahu k informáciám poskytnutým spoločnosťou Giant počas prešetrovania a týkajúce sa spoločností, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan, sa mohli ukázať ako potrebné na výpočet vývoznej ceny skupiny Giant. Na základe tohto zistenia Všeobecný súd dospel k záveru, že spoločnosti Giant nemožno vytýkať, že neposkytla určité informácie, ktoré boli vyhlásené za potrebné na základe neistých tvrdení, a to tým skôr, že neexistencia vzťahu medzi spoločnosťou Giant a spoločnosťami, ktoré boli súčasťou skupiny Jinshan, jasne vyvrátila tvrdenia týkajúce sa nevyhnutnosti odpovede na antidumpingový dotazník za tieto spoločnosti. V tejto súvislosti tiež uvádzam, že keď bola na pojednávaní pred Súdnym dvorom položená Rade rovnaká otázka, táto inštitúcia nebola schopná na ňu uspokojivo odpovedať.

81. Zo znenia odôvodnenia 131 sporného nariadenia vyplýva, že inštitúcie sa domnievali, že Giant mala poskytnúť informácie týkajúce sa výroby dotknutého výrobku spoločnosťami skupiny Jinshan, objemu jeho predaja a vývozných cien do Únie v relevantnom období.
Vo svojom odvolaní EBMA uvádza, že napríklad to mohli byť informácie, ktoré sa mali overiť, a poukazuje na možnú existenciu dohôd o rozdelení trhu alebo spoločnej cenovej politiky medzi skupinami Giant a Jinshan. Ak by to však boli informácie, ktoré inštitúcie potrebovali s prihliadnutím na osobitné okolnosti prejednávanej veci, ako boli uvedené v bode 77 vyššie, mali o ne osobitne požiadať a overiť, aké informácie nad rámec tých, ktoré Giant poskytla, by ešte mohla rozumne poskytnúť, ak by konala podľa svojich najlepších schopností. Za týchto okolností inštitúcie naopak nemohli jednoducho neprihliadnuť na všetky podrobné informácie, ktoré Giant poskytla.

82. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci sú účastníci antidumpingového konania v zásade podľa článku 6 ods. 2 základného nariadenia povinní predložiť odpoveď na dotazník Komisie, zo znenia článku 18 ods. 3 tohto nariadenia tiež vyplýva, že na informácie poskytnuté v inej forme alebo v rámci iného dokumentu nemožno neprihliadnuť, pokiaľ sú splnené štyri podmienky vymenované v tomto článku. [34]

83. Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Všeobecný súd nevychádzal pri posúdení spolupráce spoločnosti Giant z nesprávneho právneho posúdenia a nedopustil sa v tejto súvislosti porušenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia.

84. Po tretie EBMA Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil porušenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia, keď nesprávne uložil inštitúciám nadmerné dôkazné bremeno, podľa ktorého mali preukázať potrebnosť požadovaných základných minimálnych informácií, ktoré sa týkali prepojených spoločností podieľajúcich sa na výrobe alebo predaji dotknutého výrobku.

85. Z predchádzajúcich úvah však vyplýva, že aj túto výhradu treba zamietnuť. Ako som totiž už viackrát uviedol, je nesporné, že prináleží inštitúciám, aby posúdili potrebnú povahu informácie na to, aby vykonali svoje zistenia.

86. V prejednávanej veci však Všeobecný súd konštatoval, že Giant poskytla základné informácie týkajúce sa osoby, ktorá s ňou bola prepojená a ktorá bola v rámci osobitnej situácie, ako bola situácia v prejednávanej veci, dostačujúca na stanovenie zistenia inštitúcií týkajúceho sa vývoznej ceny.

34 Pozri bod 150 rozsudku zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78). V tomto rozsudku Súdny dvor potvrdil analýzu Súdu prvého stupňa, ktorý v rozsudku z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62, body 90 a 91) rozhodol, že podľa článku 18 ods. 3 základného nariadenia, ak účastník konania nepredložil odpoveď na dotazník, ale poskytol informácie v rámci iného dokumentu, nemožno mu vytýkať žiaden nedostatok spolupráce, ak po prvé nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správnemu zisteniu, po druhé sú informácie predložené včas, po tretie je možné ich overiť a po štvrté strana konala podľa svojich najlepších schopností.

87. Napokon je potrebné zaoberať sa ešte dvoma tvrdeniami predloženými Radou v jej vyjadrení k odvolaniu. Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že požadované informácie neboli potrebné, toto tvrdenie treba považovať za neprípustné, keďže spochybňuje posúdenie skutkových okolností, ktoré vykonal Všeobecný súd. Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, že Všeobecný súd sa údajne dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že inštitúcie uplatnili článok 18 ods. 1 základného nariadenia, lebo im skupina Giant oznámila nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, treba konštatovať, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku, keďže tento rozsudok neobsahuje žiadne takéto odôvodnenie. [35]

88. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy si myslím, že výhrady, ktoré uviedlo EBMA, založené na tom, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil článok 18 ods. 1 základného nariadenia, treba zamietnuť.

2) O prekročení právomoci súdneho preskúmania Všeobecným súdom

89. EBMA tvrdí, že Všeobecný súd nahradil inštitúcie tým, že vyvodil závery z predložených čiastočných dôkazov a porušil tak širokú mieru voľnej úvahy, ktorú majú, a prekročil svoju právomoc súdneho preskúmania.

90. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne vo veciach obchodných ochranných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy vzhľadom na zložitosť hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia posudzovať. Súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa preto musí obmedziť na overenie, či boli dodržané procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia zohľadnené pri spornej voľbe vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci. [36]

91. Treba však uviesť, že hoci inštitúcie majú širokú diskrečnú právomoc, ktorá sa vzťahuje aj na určenie informácií, ktoré potrebujú na stanovenie svojich zistení, neznamená to však, že by mohli, ako vyplýva z bodu 54 vyššie, od dotknutej osoby žiadať akékoľvek informácie alebo že by ich možnosť použiť dostupné skutočnosti podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia bola neobmedzená.

92. V prejednávanej veci Všeobecný súd na základe skutočností nachádzajúcich sa v spise a zistení, ku ktorým dospel počas konania pred ním, rozhodol, že za konkrétnych okolností prejednávanej veci sa Rada dopustila porušenia článku 18 ods. 1 základného nariadenia. Rada totiž nemohla použiť dostupné údaje s cieľom stanoviť vývoznú cenu spoločnosti Giant v situácii, keď jednak bolo možné takú cenu stanoviť na základe informácií poskytnutých spoločnosťou Giant, a jednak Rada nebola schopná určiť, aké dodatočné informácie boli na tieto účely potrebné.

93. Za týchto podmienok si nemyslím, že by Všeobecný súd nezohľadnil mieru voľnej úvahy, ktorú majú inštitúcie, a porušil svoju právomoc súdneho preskúmania.

94. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah sa domnievam, že prvé dva odvolacie dôvody predložené združením EBMA sa musia zamietnuť.

35 Práve naopak v bodoch 71 až 75 napadnutého rozsudku Všeobecný súd preskúmal dôkazy predložené Radou a v bode 76 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že tieto skutočnosti, či už jednotlivo alebo spoločne, neumožňujú v prejednávanej veci rozhodnúť, že informácie poskytnuté spoločnosťou Giant týkajúce sa vývoznej ceny boli nepravdivé alebo zavádzajúce.

36 Pozri najmä rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 34, ako aj citovaná judikatúra).

B. O treťom odvolacom dôvode

95. EBMA svojím tretím odvolacím dôvodom napáda body 79 až 91 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd rozhodol, že Rada sa nemohla odvolávať na riziko obchádzania s cieľom odmietnuť uplatnenie individuálneho antidumpingového cla na spoločnosť Giant. Všeobecný súd založil svoje rozhodnutie na troch dôvodoch.

96. Po prvé Všeobecný súd konštatoval, že Rada potvrdila, že podmienky stanovené v článku 9 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia neboli zohľadnené pri preskúmaní situácie spoločnosti Giant a táto inštitúcia sa neodvolávala na nijaké iné ustanovenie základného nariadenia, ktoré by stanovovalo, že existencia rizika obchádzania môže odôvodňovať odmietnutie udelenia individuálneho antidumpingového cla vyvážajúcemu výrobcovi. Za týchto podmienok Všeobecný súd rozhodol, že na toto riziko sa nemohla Rada odvolávať na odôvodnenie uplatnenia sadzby cla uplatňovanej pre celú krajinu na žalobkyňu.[37]

97. Po druhé Všeobecný súd rozhodol, že Rada nemohla vychádzať z čisto hypotetického rizika obchádzania, ktoré vyplýva z koncepcie „prepojených spoločností“, aby zamietla priznanie individuálneho antidumpingového cla. Na podporu svojej argumentácie Všeobecný súd odkázal na rozhodovaciu prax orgánu na urovnávanie sporov WTO, podľa ktorej riziko, že uloženie individuálnych antidumpingových ciel bude v boji proti dumpingu neúčinné, nemôže samo osebe odôvodniť uplatnenie cla pre celú dodávateľskú krajinu na vyvážajúcich výrobcov.[38]

98. Po tretie Všeobecný súd konštatoval, že v každom prípade na základe informácií, ktorými disponovali inštitúcie v čase prijatia sporného nariadenia, mali dospieť k záveru o neexistencii rizika obchádzania medzi skupinami Giant a Jinshan. Všeobecný súd najmä rozhodol, že prevodom obchodných podielov v spoločnosti GP došlo k rozviazaniu jediného prepojenia, ktoré existovalo medzi skupinami Giant a Jinshan, a teda k vylúčeniu existencie rizika obchádzania spôsobeného existenciou uvedeného prepojenia medzi týmito dvoma skupinami.[39]

1. Zhrnutie argumentácie účastníkov konania

99. EBMA po prvé tvrdí, že Všeobecný súd dospel na základe nesprávneho predpokladu, že prejednávaná vec sa týka určenia vývoznej ceny,[40] k záveru, že inštitúcie sa v prejednávanej veci nemôžu odvolávať na riziko obchádzania.

100. Po druhé podľa EBMA v prípade, ak sú spoločnosti prepojené, ako sú v prejednávanej veci prepojené skupiny Giant a Jinshan, vždy exituje riziko obchádzania, ak sa na jeden prepojený subjekt uplatňuje nižšie antidumpingové clo než na iný subjekt z rovnakej skupiny. Z toho vyplýva, že argumentácia obsiahnutá v napadnutom rozsudku týkajúca sa hypotetického rizika obchádzania medzi spoločnosťami, ktoré nie sú prepojené, má od základu právne vady a je nesprávna. Obavy inštitúcií, pokiaľ ide o obchádzanie prepojenými spoločnosťami v prejednávanej veci, sú teda dôvodné. Okrem toho nie sú relevantné ani odkazy Všeobecného súdu na rozhodnutia orgánu na urovnávanie sporov WTO.

101. Po tretie a napokon EBMA tvrdí, že nemožno vylúčiť, že skupiny Giant a Jinshan boli počas obdobia prešetrovania prepojené spôsobom, ktorý išiel nad rámec toho, čo vyplývalo z odpovedí na dotazníky týkajúce sa spoločností skupiny Giant a konsolidovaných závierok skupiny Jinshan.

37 Body 81 a 82 napadnutého rozsudku.

38 Body 83 a 84 napadnutého rozsudku a tam citované správy orgánu na urovnávanie sporov WTO.

39 Body 85 až 89 napadnutého rozsudku.

40 Pozri bod 32 vyššie.

102. Rada v prvom rade tento odvolací dôvod podporuje. Ďalej k tomu dodáva, že Všeobecný súd porušil články 9 ods. 5 základného nariadenia. V tejto súvislosti uvádza, že článok 9 ods. 5 písm. e) uvedeného nariadenia stanovuje, že môže existovať riziko obchádzania v prípade vývozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom, akou je Čína. Táto možnosť je v základnom nariadení stanovená pre prípad zásahu zo strany štátu. To je práve prípad, pokiaľ ide o skupinu Giant, pretože čínska vláda počas relevantného obdobia vlastnila 33,13 % spoločnosti Jinshan, čo je informácia, ktorá navyše nebola počas prešetrovania skupinou Giant oznámená. Riziko obchádzania, ako sa uvádza v článku 9 ods. 5 písm. e) uvedeného nariadenia, bolo navyše uvedené v odôvodnení 114 sporného nariadenia.

103. Giant najmä tvrdí, že tretí odvolací dôvod je neprípustný, pretože sa podľa jeho názoru rovnako ako prvý a druhý odvolací dôvod týka posúdenia skutkového stavu, ktorého preskúmanie neprináleží do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania. Subsidiárne Giant uvádza, že tretí odvolací dôvod je nedôvodný.

2. Posúdenie

104. V prvom rade s prihliadnutím na judikatúru, ktorú som pripomenul v bode 40 vyššie, treba preskúmať námietku neprípustnosti predloženú spoločnosťou Giant, pokiaľ ide o tretí odvolací dôvod EBMA.

105. V tejto súvislosti sa domnievam, že je nepochybné, že prvé dve výhrady zhrnuté v bodoch 99 a 100 vyššie sa týkajú právnych otázok, ktoré je Súdny dvor oprávnený preskúmať v odvolacom konaní. Tieto dve výhrady totiž spochybňujú dva právne predpoklady v odôvodnení Všeobecného súdu. Cieľom druhej výhrady je tiež spochybniť relevantnosť odkazov uvedených v napadnutom rozsudku na rozhodovaciu prax orgánu na urovnávanie sporov WTO.

106. Tretia výhrada, ktorá je zhrnutá v bode 101 vyššie, má však za cieľ spochybniť skutkové zistenie uvedené v bode 89 napadnutého rozsudku, podľa ktorého spoločný podnik GP predstavoval jediné existujúce prepojenie medzi skupinami Giant a Jinshan. Túto výhradu treba preto považovať za neprípustnú.

107. Pokiaľ ide o vec samu, v prvom rade uvádzam, že prvá výhrada, podľa ktorej Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho predpokladu, že predmetná vec sa týka stanovenia vývoznej ceny, táto výhrada musí byť zamietnutá vzhľadom na úvahy, ktoré som uviedol v bodoch 64 až 67 vyššie. Z týchto úvah totiž vyplýva, že tento predpoklad nie je nesprávny.

108. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť, musím konštatovať, že EBMA svojou argumentáciou v skutočnosti nespochybňuje konštatovanie uvedené v bode 85 napadnutého rozsudku na základe skutočností uvedených v nasledujúcich bodoch 86 až 88, pričom podľa tohto konštatovania *v každom prípade* informácie, ktoré inštitúcie mali *pri prijatí napadnutého nariadenia*, boli dostatočné na prijatie záveru o neexistencii rizika obchádzania medzi skupinami Giant a Jinshan. EBMA najmä z právneho hľadiska nespochybňuje konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 89 napadnutého rozsudku, podľa ktorého mohol predaj podielu, ktorý vlastnila Giant v spoločnosti GP, vylúčiť existenciu takéhoto rizika obchádzania.

109. Toto konštatovanie stačí samo osebe na podloženie záveru uvedeného v bode 90 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa Rada v prejednávanej veci nemohla odvolávať na riziko obchádzania, aby odôvodnila svoje odmietnutie uplatniť na spoločnosť Giant individuálne antidumpingové clo.

110. Z toho vyplýva, že aj keby odôvodnenie obsiahnuté v bodoch 82 až 84 napadnutého rozsudku boli nesprávne, záver uvedený v bode 90 napadnutého rozsudku by bol aj naďalej platný. Za týchto okolností sa domnievam, že tvrdenia týkajúce sa týchto bodov sa musia považovať za neúčinné.

111. Napokon, pokiaľ ide o argumentáciu Rady, zhrnutú v bode 102 vyššie, treba pripomenúť, že z článku 172 v spojení s článkom 174 a článku 178 ods. 1, ako aj článku 178 ods. 3 druhej vety rokovacieho poriadku vyplýva, že vyjadrenie k odvolaniu predložené v súlade s článkom 172 tohto poriadku nemôže smerovať k zrušeniu napadnutého rozsudku z dôvodov, ktoré sa odlišujú od dôvodov uplatnených v odvolaní, pretože také dôvody možno predložiť len v rámci vzájomného odvolania. [41]

112. Treba konštatovať, že v rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu sa združenie EBMA nikdy neodvolávalo na porušenie článku 9 ods. 5 základného nariadenia. Za týchto podmienok sa domnievam, že dôvod uvedený Radou vo vyjadrení k odvolaniu predstavuje odlišný a samostatný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku, ktorý treba vyhlásiť za neprípustný.

113. V každom prípade je podľa môjho názoru tento dôvod aj nedôvodný. Rada sa totiž nemôže účinne dovolávať porušenia určitého ustanovenia – článku 9 ods. 5 základného nariadenia – ktoré, ako sama pripustila v konaní pred Všeobecným súdom, [42] nebolo v prejednávanej veci uplatnené, pokiaľ ide o spoločnosť Giant. Okrem toho odvolávanie sa na odôvodnenie 114 sporného nariadenia je navyše zjavne irelevantné, keďže v tomto odôvodnení sa len uvádzajú relevantné ustanovenia základného nariadenia.

114. Na základe vyššie uvedeného sa domnievam, že tretí odvolací dôvod EBMA sa musí tiež zamietnuť a v dôsledku toho treba odvolanie zamietnuť v celom rozsahu.

VII. Návrh

115. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Združenie European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Giant (China) Co. Ltd.

3. Rada Európskej únie a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

41 Pozri v tejto súvislosti rozsudky z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia (C-449/14 P, EU:C:2016:848, body 97 až 102), a z 30. mája 2017, Safa Nicu Sepahan/Rada (C-45/15 P, EU:C:2017:402, body 20 až 22).

42 Pozri bod 82 napadnutého rozsudku.